

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 12. června 2023
č. j. MSP-738/2022-ODKA-SPZ/2
Počet listů: 4
Přílohy: 4

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obviněný T. Š. a V. H. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- kopie vyšetřovacího spisu Policie ČR, KŘP Plzeňského kraje SKPV, OHK Plzeň č.j. KRPP 16336/TČ-2020-030080 (5 svazků),
- obžaloba KSZ v Plzni ze dne 16. 5. 2022, č. j. 1 KZV 4/2021 – 99
- usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 6. 2022, č. j. 3 T 5/2022 - 1613
- usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 7. 2022, sp. zn. 12 Ntd 3/2022

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám ve prospěch obviněného T. Š. a obviněného V. H.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 7. 2022, sp. zn. 12 Ntd 3/2022-1613, který v trestní věci obviněných T. Š. a V. H., vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp.zn. 3T 5/2022 o příslušnosti soudu rozhodl tak, že podle § 24 odst. 1 trestního řádu je k projednání věci příslušný Okresní soud v Rokycanech.

Řízení předcházející napadenému rozhodnutí

1. Dne 23. 5. 2022 podala státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Plzni ke Krajskému soudu v Plzni obžalobu na obviněné T. Š. a V. H. pro spáchání zločinu podvodu

podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku v souběhu se zločinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a to ve formě spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, kterých se obvinění měli dopustit tak (zestručněno), že se ke škodě M. Š. v době od podzimu roku 2019 do 29. 1. 2020, pokusili o převod nemovitostí poškozené zapsaných na LV 121 v k.ú. K. u Plzně na obviněného T. Š., jenž měl předstírat příbuzenský vztah k poškozené a v podvodném pokusu vylákání nemovitosti v hodnotě objektivizované znaleckým posudkem na částku 3.702.920 Kč, která představovala výši hrozící škody, čehož se pokusili dosáhnout s využitím dokumentů opatřených nepravým podpisem poškozené (generální plné moci, darovací smlouvy a návrhu na vklad do katastru nemovitostí) a falešných ověřovacích doložek pro legalizaci jednak České pošty s. p., pošta P. 1, jednak Obecního úřadu B.

2. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 8. 6. 2022, č. j. 3 T 5/2022 - 1613, byla trestní věc podle § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu za použití § 24 odst. 1 trestního řádu předložena Vrchnímu soudu v Praze k rozhodnutí o věcné příslušnosti. Krajský soud poukázal na skutečnost, že obžaloba byla podána pro dva zločiny, když zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku se sazbou trestu odnětí svobody od 2 do 8 let a zločin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se sazbou trestu odnětí svobody od 1 do 6 let nesplňovaly podmínku věcné příslušnosti krajského soudu podle § 17 odst. 1 věty první trestního řádu (výše trestní sazby) a nešlo ani o žádný z činů vyjmenovaných v § 17 odst. 1 písm. a) až d) či v odst. 2 a 3 trestního řádu. Za takové situace byl podle závěru krajského soudu věcně příslušným soudem k projednání obžaloby soud okresní. Dle názoru krajského soudu v dané věci došlo ze strany krajského státního zastupitelství v Plzni k nesprávnému vyhodnocení věcné a místní příslušnosti soudu z důvodu mylné aplikace přechodného ustanovení čl. II novely trestního zákoníku provedené zák. č. 333/2020 Sb.

Napadené rozhodnutí

3. Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 18.7. 2022, sp. zn. 12 Ntd 3/2022, v trestní věci obviněných T. Š. a V. H. vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp.zn. 3T 5/2022 o příslušnosti soudu rozhodl tak, že podle § 24 odst. 1 trestního řádu je k projednání věci příslušný Okresní soud v Rokycanech. V odůvodnění usnesení přisvědčil argumentaci Krajského soudu v Plzni s tím, že pro posouzení věcné příslušnosti je rozhodující pouze to, pro jaký skutek byla podána obžaloba, nikoliv to, jaký skutek byl v počáteční fázi trestního řízení prověřován a jak byl tehdy policejním orgánem právně kvalifikován. Vzhledem k výši škody žalovaného skutku (pod 5.000.000 Kč) a použité právní kvalifikaci (§ 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku a § 348 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku), je dána věcná příslušnost nikoliv krajského, nýbrž okresního soudu. Místní příslušnost Okresního soudu v Rokycanech dle § 18 odst. 1 tr. řádu byla Vrchním soudem dovozena ze skutečnosti, že převážná část žalovaného jednání měla být páchána právě v územním obvodu tohoto soudu.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

4. Podle § 16 trestního řádu řízení v prvním stupni koná, jestliže tento zákon nestanoví něco jiného, okresní soud. Podle § 17 odstavec 1 trestního řádu krajský soud koná v prvním stupni řízení o trestných činech, pokud na ně zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož dolní hranice činí nejméně pět let, nebo pokud za ně lze uložit výjimečný trest. O trestných činech taxativně vyjmenovaných pod písm. a) až d) uvedeného ustanovení koná v prvním stupni řízení krajský soud i tehdy, je-li dolní hranice trestu odnětí svobody nižší a dále o trestných činech

vymezených v § 17 odstavce 2 a 3.

5. Podle § 24 odst. 1 trestního řádu vzniknou-li pochybnosti o příslušnosti soudu, rozhoduje o tom, který soud je příslušný k projednání věci, soud, jenž je nejbližše společně nadřízen soudu, u něhož byla podána obžaloba, návrh na potrestání, návrh na schválení dohody o vině a trestu, jemuž byla věc postoupena podle § 39 zákona o soudnictví ve věcech mládeže nebo mu byla přikázána nadřízeným soudem, a soudu, který má být příslušný podle rozhodnutí o předložení věci k rozhodnutí o příslušnosti [§ 188 odst. 1 písm. a), § 222 odst. 1, § 257 odst. 1 písm. a), § 314p odst. 3 písm. a)]. Přitom je vázán jen zákonnými hledisky rozhodnými pro určení příslušnosti (§ 16 až 22). Není-li soud, jemuž byla věc předložena k rozhodnutí, nadřízen soudu podle zákona příslušnému, postoupí věc k rozhodnutí o příslušnosti tomu soudu, který je společně nadřízen soudu věc předkládajícímu a soudu podle zákona příslušnému.
6. Právo na zákonného soudce je zaručeno podle čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, podle něhož nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon.
7. Podle přechodného ustanovení čl. II zákona č. 333/2020 Sb. v řízeních zahájených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se pro účely stanovení věcné příslušnosti použije § 138 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
8. Podle § 12 odst. 10 trestního řádu se **trestním řízením** rozumí řízení podle tohoto zákona a zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, trestním stíháním pak úsek řízení od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku, případně jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení ve věci samé a přípravným řízením úsek řízení podle tohoto zákona od sepsání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení nebo provedení neodkladných a neopakovatelných úkonů, které mu bezprostředně předcházejí, a nebyly-li tyto úkony provedeny, od zahájení trestního stíhání do podání obžaloby, návrhu na schválení dohody o vině a trestu, postoupení věci jinému orgánu, zastavení trestního stíhání, nebo do rozhodnutí či vzniku jiné skutečnosti, jež mají účinky zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby, anebo do jiného rozhodnutí ukončujícího přípravné řízení, zahrnující objasňování a prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a vyšetřování.
9. Příslušnost státního zastupitelství k výkonu dozoru je upravena v § 12 jednacího řádu státního zastupitelství, kdy konkrétně podle § 12 odst. 1 věty první jednacího řádu státního zastupitelství je k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení trestním příslušný státní zástupce přidělený ke státnímu zastupitelství, které působí při soudu, jenž by byl příslušný konat ve věci po podání obžaloby řízení v prvním stupni, pokud tato vyhláška nestanoví jinak. Z uvedeného je tak zřejmé, že určení příslušnosti státního zastupitelství se od počátku trestního řízení v zásadě odvíjí z úpravy věcné příslušnosti soudů v § 16 a § 17 tr. ř.

Posouzení předmětné věci

10. Krajský soud v Plzni ve svém předkládacím usnesení ze dne 8. 6. 2022, č. j. 3 T 5/2022 – 1613 poukázal na to, že trestní řízení bylo zahájeno dne 3. 2. 2020 pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, dne 22. 4. 2021 bylo zahájeno trestní stíhání obviněných a dne 23. 5. 2022 byla podána obžaloba, přičemž dospěl k závěru, že státní zástupkyně zřejmě dovodila věcnou příslušnost krajského soudu z toho, že před zahájením trestního stíhání byl po nějakou dobu prověřován ještě druhý útok spáchaný proti poškozené J. Š. se škodou 2,2 milionu Kč. Pokud by byl tento útok posuzován společně se žalovaným skutkem jako pokračující trestný čin, činila by škoda celkem cca 5,9 milionu Kč. Tento útok se však dostal toliko do stádia přípravy a policejní orgán o něm rozhodl usnesením ze dne 22. 4. 2021 o odložení věci dle § 159a odst. 1 tr. řádu, protože nešlo o podezření ze spáchání zvlášť závažného zločinu. Z důvodu změny hranice výše škody (§ 138 odst. 1 tr. zákoníku) provedené

zákonem č. 333/2020 Sb., již nebyla u uvedeného útoku nadále dána trestnost přípravy.

11. Dále krajský soud poukázal na přechodné ustanovení čl. II zmíněného zákona č. 333/2020 Sb., které by se podle krajského soudu mohlo na projednávaný případ aplikovat pouze tehdy, pokud by bylo zahájeno trestní řízení do nabytí účinnosti tohoto zákona, tedy do dne 1. 10. 2020 pro oba útoky s celkovou škodou přesahující 5 milionů Kč (a tudíž správní kvalifikací podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku) a od 1.10.2020 by pouze v důsledku novelizace ustanovení § 138 tr. zákoníku škodu ve výši 5,9 milionů Kč, k jejímuž způsobení jednání pachatelů směřovalo, bylo nutno posuzovat nikoli jako škodu velkého rozsahu, nýbrž jako škodu značnou. Z pohledu krajského soudu se tedy jednalo o mylný výklad zmíněného přechodného ustanovení ze strany státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Plzni, která ve věci podala obžalobu.
12. Vrchní soud v odůvodnění svého rozhodnutí přisvědčil argumentaci krajského soudu a dospěl ke shodnému závěru, že věcnou příslušnost krajského soudu by bylo možno odůvodnit pouze za situace, kdy by trestní stíhání bylo zahájeno a obžaloba byla podána pro oba dílčí útoky obviněných s celkovou škodou ve výši 5.902.920 Kč. Ve skutečnosti ale byli obvinění stíháni a obžalováni pouze pro tu část svého jednání, která dospěla do stádia pokusu a kde výše škody činila „pouze“ 3.702.920 Kč. Přechodné ustanovení obsažené v článku II je dle vrchního soudu ustanovením procesní povahy (řešícím věcnou příslušnost soudu), přičemž nejprve musí být vyřešena otázka hmotněprávní, včetně vymezení stíhaného skutku. V daném případě dospěly orgány činné v trestním řízení již ve fázi prověřování k závěru, že s ohledem na ustanovení § 2 odst. 1 tr. zákoníku a novelu trestního zákoníku, účinnou od 1. 10. 2020, nebylo možno po tomto datu jednání obviněných vymežit a kvalifikovat jinak, než jen jako pokus trestného činu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. a) (d) tr. zákoníku se škodou 3.702.920 Kč, zatímco ta část jejich jednání, která měla jen přípravný charakter, nebyla již vůbec trestná. To také rezultovalo v již zmíněném odložení věci usnesením policejního orgánu ze dne 22. 4. 2021.
13. Pro posouzení věcné příslušnosti soudu bylo podle vrchního soudu rozhodující pouze to, pro jaký skutek byla podána obžaloba, nikoliv to, jaký skutek byl kdysi v počáteční fázi řízení prověřován a jak byl tehdy policejním orgánem kvalifikován. Jednání obviněných spočívající ve vyhotovení fiktivní darovací smlouvy s datem 21. 1. 2020, týkající se nemovitostí poškozené J. Š. zapsaných na LV 38 dávno nebylo předmětem trestního stíhání obviněných v této věci. Jejich trestní stíhání bylo zahájeno a obžaloba byla podána pro jiný skutek (týkající se jiné fiktivní darovací smlouvy a jiných nemovitostí zapsaných na LV 121 poškozené M. Š.) a pouze toto jednání mohlo a muselo podle stížnostního soudu být zohledněno při posuzování otázky věcné a místní příslušnosti soudu. Nebylo tak pochyb o tom, že vzhledem k výši škody (pod 5.000.000 Kč) a použité právní kvalifikaci (§ 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) a § 348 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku) byla dána věcná příslušnost nikoliv krajského, nýbrž okresního soudu.
14. Se shora uvedenými závěry obou soudů se však nelze ztotožnit. Z odůvodnění rozhodnutí vrchního soudu je zřejmé, že za řízení zahájené přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 333/2020 Sb. zmiňované v přechodném ustanovení čl. II zákona č. 333/2020 Sb. považuje vrchní soud pouze trestní stíhání vedené proti konkrétním osobám podle § 160 odst. 1 trestního řádu a také řízení před soudem.
15. Při posuzování této otázky lze předně poukázat na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 4. 2021, sp. zn. 6 Ntd 3/2021, v němž k problematice řízení, které měl zákonodárce na mysli v přechodném ustanovení čl. II zákona č. 333/2020 Sb., zaujal naopak stanovisko, že není možné pojem řízení zužovat pouze na řízení před soudem, neboť pokud by chtěl zákonodárce přechodné ustanovení zúžit jen na soudní řízení, vyjádřil by to slovy „v řízeních před soudem“, popřípadě by obě fáze trestního řízení upravit odděleně. S uvedeným závěrem se lze v plném

rozsahu ztotožnit a dodat, že pojem řízení ve smyslu přechodného ustanovení čl. II zákona č. 333/2020 Sb. není důvod zužovat ani na fázi trestního stíhání vymezenou vydáním usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. ř. proti konkrétní osobě a právní mocí rozsudku, případně jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení ve věci samé. Podpůrně lze poukázat i na usnesení Nejvyššího soudu ze dne. 6.1.2021 sp. zn. 7Td 61/2020, v němž Nejvyšší soud vyslovil názor, že změna věcné příslušnosti soudů s ohledem na změnu ust. § 138 odst. 1 tr. zákoníku, se nedotkne věch věcí, v nichž již bylo řízení (tzn. trestní řízení) zahájeno před 1.10.2020.

16. S poukazem na definici trestního řízení v ust. §12 odst. 10 tr. řádu lze rekapitulovat, že v nyní posuzované věci bylo přípravné řízení zahájeno dne **3. 2. 2020** sepsáním záznamu policejního orgánu o zahájení úkonů trestního řízení podle § 158 odst. 3 tr. ř. (č. 1. 12 kopie vyšetřovacího spisu), a to nejprve pro dílčí útok, jehož skutkové okolnosti byly popsány tak, že dne 31. 1. 2020 v 10.30 hod. neznámý pachatel v obci K. – K. na ulici N. v přesně nezjištěné době dne 29. 1. 2020 se u Katastrálního úřadu pro P. kraj. Katastrální pracoviště P. pokusil o neoprávněný převod nemovitostí tak, že učinil návrh na vklad do katastru nemovitostí na základě fiktivní darovací smlouvy ze dne 29. 1. 2020 na parcelách (v záznamu podrobně specifikovaných) a zapsaných na listu vlastnictví 121 v katastrálním území K. u P., kdy účastníky řízení byli M. Š., a T. Š., přičemž tak učinil bez vědomí a souhlasu vlastníka uvedených nemovitostí, kterým byla M. Š. respektive vlastnila 1/2 podíl předmětných nemovitostí, které tímto svým jednáním mohl způsobit značnou škodu. Toto jednání bylo kvalifikováno jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku a dozor ve věci byl vykonáván v souladu s § 12 odst. 1 věty první vyhlášky č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, ve znění pozdějších předpisů (dále jen, jednacím řád státního zastupitelství") Okresním státním zastupitelstvím Plzeň - město.
17. Znaleckým posudkem ze dne 4.4.2020 (č. 1. 481 a násl.) byla hodnota podílu M. Š. na předmětných nemovitostech objektivizována na částku 3.700.000 Kč, a znaleckým posudkem ze dne 17. 3. 2020 pak hodnota lesních pozemků a lesního porostu na částku 2.920 Kč (č. 1. 524 a násl.).
18. Na základě příkazu Okresního soudu Plzeň - město ze dne 2. 3. 2020, sp. zn. 5 Nt 5005/2020 (č.l. 191 - 192), byla provedena dne **10. 3. 2020** jako neodkladný a neopakovatelný úkon domovní prohlídka v bytě užívaném oběma podezřelými na adrese R., N. P, v rámci které byla mj. nalezena listina - darovací smlouva ze dne 21. 1.2020, dávkyně J. Š., v níž obdarovaným byl podezřelý T. Š. Předmětem darovací smlouvy byly nemovitosti zapsané na LV 38 v katastrálním území K., přičemž současně byla policejním orgánem zajištěna u České pošty s. p. další listina - žádost ze dne 4. 2. 2020 o změnu doručovací adresy paní J. Š. a to na adresu podezřelého V. H. Podle znaleckého posudku ze dne 30. 4. 2020 (č. 1. 509 a násl.) cena nemovitosti ve vlastnictví J. Š., zapsané na LV 38, byla určena na částku 2.200.000 Kč.
19. S ohledem na shora zjištěné skutečnosti učinilo dozorové Okresní státní zastupitelství Plzeň-město závěr, že v jednání obou podezřelých bylo možno spatřovat pokračující zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, dílem ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 tr. zákoníku, neboť podezřelí připravili darovací smlouvu nalezenou v bytě jimi užívaném a zahájili již kroky k realizaci celého převodu tím, že podali dne 4. 2. 2020 žádost o přesměrování doručování zásilek poškozence (J. Š.) ve zcela zjevném úmyslu, aby se nedozvěděla o případném zahájení vkladového řízení. Stejně ostatně postupovali i v případě poškozence M. Š.
20. Protože se tak jednalo o podezření z trestného činu, u něhož bylo ve smyslu § 17 tr. ř. příslušné k výkonu dozoru krajské státní zastupitelství, byla věc Okresním státním zastupitelstvím Plzeň - město dne 21. 5. 2020, č. j. 1 ZN 2774/2020 - 52, postoupena k dalšímu doзору na Krajské

státní zastupitelství v Plzni (č. 1. 14 - 16), kterým byl následně vykonáván dozor a byla podána obžaloba. Z uvedeného je tedy zřejmé, že **ve věci došlo právě k takové situaci, o které se zmiňuje krajský soud ve svém usnesení v bodě 10. odůvodnění**, a kterou shledal jako jediné možnou k dovození věcné příslušnosti krajského soudu podle § 17 trestního řádu.

21. Ze shora uvedených skutečností je zřejmé, že v nyní posuzované věci bylo ke dni 30. 9. 2020 nepochybně vedeno přípravné řízení, tj. **řízení ve smyslu přechodného ustanovení čl. II zákona č. 333/2020 Sb.**, pro skutek spočívající ve dvou útocích, spáchaných jednak přípravou, jednak ve stádiu pokusu, když celková škoda, ke které uvedená jednání směřovala, dosahovala škody velkého rozsahu (5.902.920 Kč) podle § 138 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku, ve znění před novelizací zákonem č. 333/2020 Sb. Protože bylo možno uvedenou trestnou činnost kvalifikovat jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. zákoníku, dozor ve věci důvodně vykonávalo Krajské státní zastupitelství v Plzni, které působí při Krajském soudu v Plzni, jenž by byl příslušný konat ve věci po podání obžaloby řízení v prvním stupni, neboť se jednalo podle § 17 odst. 1 věty první trestního řádu o řízení o trestném činu, na nějž zákon stanovil trest odnětí svobody, jehož dolní hranice činila nejméně pět let.
22. Následně pouze vlivem novelizace ustanovení § 138 odst. 1 tr. zákoníku zákonem č. 333/2020 Sb., účinné od 1. 10. 2020, s dopadem na výši škod, již škoda ve výši 5.902.920 Kč nemohla být považována za škodu velkého rozsahu podle § 138 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku (nově dosahující částky nejméně 10.000.000 Kč), ale toliko za škodu značnou podle § 138 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku (nově dosahující částky nejméně 1.000.000 Kč), došlo tak k překvalifikaci jednání na zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, přičemž s ohledem na skutečnost, že trestnost přípravy se vztahuje toliko ke spáchání zvlášť závažného zločinu (§ 14 odst. 3 tr. zákoníku) rozhodl policejní orgán usnesením ze dne **22. 4. 2021**, č. j. KRPP-16336/TČ-2020-0300080, podle § 159a odst. 1 trestního řádu stran jednání spáchaného ke škodě Jiřiny Sikové o odložení věci (č. 1. 53 a násl.), když pro jednání spáchané ke škodě Marie Šikové bylo policejním orgánem téhož dne podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání obviněných T. Š. a V. H. pro spáchání zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku v souběhu se zločinem padělání a pozměnění veřejné listiny podle § 348 odst. 1 alinea 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, a to formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku (č. 1. 19 a násl.).
23. S ohledem na shora uvedené a přechodné ustanovení čl. II zákona č. 333/2020 Sb., které je třeba interpretovat tak, že zákonodárce chtěl zamezit změně věcné příslušnosti v trestních řízeních, která byla zahájena přede dnem 1. 10. 2020, k čemuž v daném případě došlo, státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Plzni podala obžalobu u věcně příslušného soudu, kterým byl Krajský soud v Plzni.
24. Pokud následně Vrchní soud v Praze naopak usnesením ze dne 18.7.2022 sp. zn. 12 Ntd 3/2022 rozhodl, že věcně příslušným k projednání věci je podle § 16 tr. ř. okresní soud, tímto procesně nezákonným způsobem porušil zákon v neprospěch obviněných T. Š. a V. H. v ustanovení § 24 odst. 1 trestního řádu, ve spojení s přechodným ustanovením čl. II zákona č. 333/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (dále jen „zákon č. 333/2020 Sb.“), a také v ustanovení § 16 trestního řádu, když v důsledku toho byl porušen i čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky), neboť obvinění byli jednak odňati svému zákonnému soudu, tedy Krajskému soudu v Plzni a jednak svému zákonnému soudci, kterým byl soudce zmíněného soudu Mgr. Tomáš Mahr.
25. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí

o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

26. Ze shora uvedených důvodů **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 18.7. 2022, sp. zn. 12 Ntd 3/2022, kterým ve věci přikázal věc vedenou u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 3 T 5/2022 k projednání a rozhodnutí Okresnímu soudu v Rokycanech, byl porušen zákon v neprospěch obviněných T. Š. a V. H. v ustanovení § 24 odst. 1 trestního řádu, v přechodném ustanovení čl. II zákona č. 333/2020 Sb. a v ustanovení § 16 trestního řádu;

2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu napadené usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18.7.2022, sp. zn. 12 Ntd 3/2022, zrušil a aby zrušil i veškerá další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu;

3) a dále postupoval podle § 270 odst. 1 trestního řádu a přikázal Vrchnímu soudu v Praze, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Na vědomí:

- 1) Nejvyšší státní zastupitelství v Brně
- 2) Vrchní státní zastupitelství Praze
- 3) Vrchní soud v Praze
- 4) Obviněný T. Š.
- 5) Obviněný V. H.